

Knih se zabývá tibetským utopickým mýtem o Šambhale, jeho politickou aktualizaci v Burjatsku a Mongolsku v první třetině 20. století. Vedle textových zdrojů se kniha zabývá i rozmanitými výtvarnými zobrazeními Šambhaly a jejího posledního mýtického krále Rudry Čakrina.

Šambhalský mýtus představuje jednu z tradičních forem tibetské buddhistické eschatologie. Mýtus samotný, jakož i rozmanitá výtvarná zobrazení s ním spojená, vyvolal v euroamerickém prostředí od 18. století dodnes velký zájem jak akademických badatelů, tak i západních buddhistů, mystiků, tibetofilů atp. Kromě Tibetu byla Šambhala neobyčejně populární i v dalších oblastech rozšíření tibetského buddhismu, jako je na příklad Mongolsko a Burjatsko. Zde šambhalský mýtus v průběhu 20. století prodělával vlastní, na Tibetu nezávislý vývoj, politicky se aktualizoval, a to zejména ve dvacátých a třicátých letech.